

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 600/2014-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 1. októbra 2014 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti J., zastúpenej advokátkou JUDr. Emíliou Korčekovou, Novomeského 25, Pezinok, vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 4 S/4/2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti J. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 14. augusta 2014 doručená sťažnosť spoločnosti J. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných

slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 S/4/2010 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Sťažovateľka v sťažnosti uvádza, že *„je obeťou neprimerane dlhého konania vedeného na Krajskom súde v Bratislave pod. č. k. 4S4/2010 od 12.1.2010 na preskúmania zákonnosti rozhodnutia pôvodne vydaného Daňovým riaditeľstvom SR Banská Bystrica pod č. 1/222/12989-114203/2009/991031-r zo dňa 14.10.2009“*.

3. Krajský súd v danej veci *„nekonal plynulo, sústredene a efektívne, čo malo za následok porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov chráneného podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR ako aj to, že porušovateľ na prvom stupni rozhodol rozsudkom č. k. 4S/4/2010-76 až dňa 24.7.2013 teda po viac ako 3 rokoch a 7-ich mesiacoch, čo je v správnom súdnictve neprijateľné a neakceptovateľné“*.

4. Zo sťažnosti tiež vyplýva, že Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) rozsudkom sp. zn. 3 Sžf/110/2013 z 3. júna 2014 (doručným 23. júna 2014) zmenil rozsudok krajského súdu č. k. 4 S/4/2010-49 z 30. novembra 2012 tak, že rozhodnutie žalovaného zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

5. S poukazom na uvedené sťažovateľka žiada, aby ústavný súd takto rozhodol:

... Základné právo obchodnej spoločnosti... na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručené podľa čl. 48.ods. 2 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6. ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom KS v Bratislave v konaní č.k. 4S/4/2010 porušené boli.

... Obchodnej spoločnosti... priznáva finančné zadosťučinenie 4.600,- eur, ktoré je KS v Bratislave povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.

...Obchodnej spoločnosti... priznáva úhradu trov konania v sume 283,60 eur, ktoré je KS v Bratislave povinný zaplatiť na účet jej právnej zástupkyne advokátky JUDr. Emílie Korčekovej do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.“

II.

6. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

7. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene alebo zjavne neopodstatnené návrhy môže ústavný súd po predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho prejednávania.

8. Sťažovateľka namieta porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nečinnosťou krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4 S/4/2010, keďže krajský súd rozhodol rozsudkom až po 3 rokoch a 7 mesiacoch.

9. Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde jednou z podmienok prijatia sťažnosti fyzickej osoby na konanie pred ústavným súdom je podanie sťažnosti v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť (pozri napr. I. ÚS 120/02, I. ÚS 124/04). Zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 370/2012).

10. Zo sťažnosti a z jej príloh ústavný súd zistil, že krajský súd rozhodol vo veci 30. novembra 2012 rozsudkom, ktorý bol doručený sťažovateľke (jej právnej zástupkyňi JUDr. D. M.) 24. januára 2013 a neskôr vydal opravné uznesenie (doručil ho sťažovateľke 5. augusta 2013).

11. Sťažnosť sťažovateľky bola ústavnému súdu doručená 14. augusta 2014, teda dávno po uplynutí dvojmesačnej lehoty od vydania rozsudku a jeho doručenia sťažovateľke, preto ju ústavný súd odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako podanú oneskorene podanú, súc viazaný dôvodmi sťažnosti, ktoré v nej uviedla právna zástupkyňa sťažovateľky.

12. Nad rámec uvedeného ústavný súd dodáva, že sťažnosťou sťažovateľky sa mohol zaoberať iba v rozsahu vymedzenom v petite sťažnosti (bod 5), t. j. iba postupom krajského súdu, a nie aj prípadne následným postupom odvolacieho – najvyššieho súdu – ktorý sťažovateľkou v petite napádaný nebol. V sťažnosti je totiž oddelený petit od jej ostatných častí. Ústavný súd je podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde viazaný návrhom na začatie konania. Viazanosť ústavného súdu návrhom sa vzťahuje zvlášť na návrh výroku rozhodnutia, ktorého sa sťažovateľka domáhala. Ústavný súd môže rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľka domáha v petite svojej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorý označila za porušovateľa svojich práv (čl. 2 ods. 2 ústavy). V okolnostiach posudzovanej veci bolo podstatným tiež to (pozri bod 4), že najvyšší súd rozsudkom z 3. júna 2014 zmenil rozsudok krajského súdu z 30. novembra 2012 tak, že rozhodnutie žalovaného (Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky) zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie, t. j. vec sa vrátila na ďalšie konanie pôvodnému správne orgánu, a nie krajskému súdu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. októbra 2014